

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cerimonien Vande Heylighe Roomsche Kercke Raeckende De Processien, De Pelgrimagien, Het Vvy-Water Ende Begravenisse

Hazart, Cornelius

Antwerpen, 1669

Cerimonien Vande Begraevenisse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34094

CERIMONIEN VANDE BEGRAEVENISSE.

HET EERSTE CAPITTEL.

Dat het een goet, ende verdienstigh werck is de dooden te begraeven.

§. I.

Bewijs uyt de Schriftuer.

2. Regum, of Samuelis Cap. 2. v. 4. 5. 6.

DOen boodtschapten sy David, segghende: T'sijn de mannen van Iabes Galaad die Saul begraven hebben. Doen sont David boden tot de mannen van Iabes Galaad, ende hy seyde tot hen: Ghebenedijdt sijt ghy-lieden van den Heere, dat ghy dese bermhertigheydt ghedaen hebt met v.l. Heere Saul, ende hem begraven hebt: Ende nu sal den Heere u dit vergelden.

Tobia 12. v. 12.

Als ghy de dooden begraefde, ende de dooden verberghde door den dagh in u huys, ende die begraefde by nacht, ick hebbe u ghebeden op ghedraeghen aen den Heere: Want om dat ghy Gode aenghenaem waert &c.

Matthai cap. 26. v. 10. 12.

Sy heeft een goet werck aen my ghewrocht. Want als sy dese salve op mijn lichaem ghegoten heeft, sy heeft dat ghedaen tot mijne begraevenisse. **De bemerkinghe van den Dordrechtschen Bijbel**

op dese plaats / is de na-volghende: Het gheue sy aen
my heeft ghedaen, is wel ghedaen.

B E S L U Y T.

David seght / dat Godt aen de Mannen van Jabes
Gilead, het begraven van het lichaem van Saul, vera-
gijelden sal / wat is dit anders te segghen / als dat
hy daer dooz / by Godt hadden verdient; den Enghel
seght aen Tobias, dat het begraven der doode licha-
men / een werck is Gode aenghenaem, Christus self
seght dat het een goet werck is / sich met het begraven
der doode lichamen te bemoepen / ofte die te be-
ropen tot de begravenisse / ghelijck Magdalena dede /
Marie self seght dat het wel ghedaen is, ergo 't is niet
ter daet een goet, ende verdienstigh werck.

§. III.

6. Het ghevoelen van den H. Augustinus raeckende het
voorgaende.

6. In dit selbe ghevoelen is den H. Augustinus. 't is
de pijn weert hem van dese mater te in't lanck /
ende dreef te hoozen spreken / in het eerste boeck vande
Gode Gods, aen het 13. Capittel.

De lichaemen van de overledene / sepdit hy / en
moeren noch wegh ghewoppen / noch versmaede
worden / naemelijck die vande rechtveerdighe / en
de gheloofighe / de welke den H. Gheest heeft ghe-
worscht als baeten / ende instrumenten tot alle
goede wercken: Want ist saecken dat het Dabe-
lijck kleedt / ende rinch / ofte per diergelijck / soa
wel te liever is aen de naer-homeltinghen / hoe dat
de affectie meerder is gheweest tot de ouders, In
ghender manieren en moghen de lichaemen ver-
acht worden / de welke wy veel ghemeynsaem
lijcker / ende nauwer by ons draegghen als eenighe
liederen / want die en dienen niet tot eenigh ver-
sterckel / ofte upwendigh behulpsel / maer sy be-
doogen toe de nature self vanden mensch. Waerom
oock

oock de lijcken vande oude rechtbeerdighe / met ghedienstighe Godtzuchtighejdt sijn besoght / de uytbaert ghehouden / ende van begravenisse besoght gheweest. Ende sy self / als sy leefden / hebben aen haere kinderen last ghegheben van haer lichaemen te begraven / ofte oock te verdoeren. Ende Tobias, heeft met de dooden te begraven / by Godt verdient, volghens het gherupghenisse des Engels. Den heere oock selve / als hy soude berijfen den derden dagh verkondicht het goede werck van de Godtz-dienstighe Vrouwe / ende vercommandeert datment soude verkondighen / dat sy haer stelijcken balsam heeft uyt-ghestort ober sijne lichaemen / ende dat sy dat ghedaen heeft om hem te begraven. Ende in 't Euangelie wordt loffe ghetwacht ghemaect / van die / de welke sijn lichaem van 't Cruys af-ghenomen wesende / besoght hebben dat het neerstelijck / ende heerstelijck soude ghedeckt worden / ende begraven. Doch dese gherupghenissen en gheben niet te kennen dat sy gheben te kennen dat het de boozsichtighejdt Godtz toe staet / (aen de welke diergelijcke dienst van Godtvruchtighejdt behaeghelijk sijn) de doode lichaemen te besogghen / om te bevestighen het geloof vande berijfsnisse. Tot noch toe den h. Augustinus.

Let op die woorden / dat Tobias, by Godt verdient heeft met het begraven der dooden / dat Magdelene een goet werck heeft ghedaen / 't welck weerdigh is de heele wereldt deur verkondicht te worden / dat het begraven der dooden / diensten sijn van godtvruchtighejdt, ende dat sy behaeghelijk sijn aen de goddelijcke boozsichtighejdt / ende beslypt hier uyt / dat het soo wesen moet / aenghesien de Vaders ende Schryfture dat soo uytzuckelijck leeren. Nu doen de wijle dit begraven der dooden soo een goet / ende verdienstigh werck is / soo is de questie op wat maniere / dit moet gheschieden / ofte met renighe instrumenten / soo de Catholijcke doen / of sonder

Weder-partije doet : sek segghe dat dit moet
grijheden op de maniere / ghelijck de Catholijcken
doen / om dieswil dat sy hier in ober-een-komen met
schijfuer / ende de H. Ontr-baders bande reche-
sunighe Kercke / 't welck ick nu gae betwijfen.

HET II. CAPITTEL.

Van de Cerimonien der Begravenisse in 't byson-
der.

Bewijs uyt Schrifture.

Ioannis Cap. 19. v. 40.

Ynamen dan het Lichaem Jesu, ende bonden dat in lij-
nen doecken met specerijen, ghelijck de Joden de ghe-
woonte hebben van begraven. Daer hebt ghy d'ij der-
scheyden cerimonien die onderhouden zyn gheweest
in de begravenisse Christi : 1. sy hebben in lijnen
doecken ghewonden : 2. sy hebben ghelalt : 3. sy heb-
ben ghewassen, want dit wordt begrepen onder die
woorden / dat sy hem begraven hebben nae de ghe-
woonte der Joden, de welke was de doode lichamen
te wassen.

Dit bevestigt den H. Joannes Chrysostomus Homil.
4. in Ioan. Daer hy seyt : Als sy het Lichaem Jesu wasch-
ten, den avondt was gecomen a. Van ghelijcken oock
den H. Epiphanius Hom. de Sepulturâ Domini, aensprekende
Johann van Arimathia : Wascht ghy, seyt hy / het lichaem
van dien Godt, die alle menschen heeft af-ghewassen van
sinden ? b.

a Dum lava-
rent, jam ve-
spera adven-
tarat.

b Anne aqua
Dei illius ab-
luis corpus,
qui omnes à
peccatis ab-
luit

Actorum Cap. 9. v. 37.

Het gheschiedde in die daghen, dat Tabitha krank wiere,
ende stierf, ende als sy se ghewassen hadden, leyden sy li-
cde oppersaete.

Hier bekent den Dordrechtchen Bijbel, dat dit de
gewoonte der Joden was / want inde 49. Be-
mereg